

τοῦ φυτοῦ τούτου εἰς τὸν Νέον Κόσμον. Ὁ Χριστόφορος Κολόμβος διηγείται, ὅτι ὄτε κατὰ τὸν 86ριον τοῦ 1492 ἀπεβιβάσθη τὸ πρῶτον εἰς τὸν Ἀγίον Σάστην, οἱ ναῦται τοῦ πορευόμενου πρὸς τὰ ἐνδοτέρα τῆς νήσου παρέτήρησαν τοὺς ἰθαγενεῖς, ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, κρατοῦντας εἰς τὸ στόμα κύλινδρον ἐκ φύλλων δένδρου τινὸς τῆς νήσου ἐκείνης· τούτου δὲ τοῦ κύλινδρου τὸ ἐν ἄκρον ἦτο ἡναμμένον, ἐνῶ διὰ τοῦ ἐτέρου, ὅπερ εἶχον εἰς τὸ στόμα, ἀπερρόφων τὸν καπνόν. Κατὰ τὸν περιώνυμον ἱεράρχην Ἰσπανὸν Λακάζαν ἡ ὀνομασία αὐτοῦ ταβάκος, δὲν προέρχεται ἐκ τῆς νήσου *Tabago*, ὡς τινες ἐνόμισαν, ἀλλ' ἐκ τῆς λέξεως, *tabaccos*, διὰ τῆς ὁποίας ἀπεκάλουν οἱ ἰθαγενεῖς τῆς νήσου Ἀίτης τὸν κύλινδρον· ἡ δὲ ὀνομασία αὕτη μετεδόθη καὶ εἰς τὸ φυτὸν.

Οἱ ἐγκατασταθέντες Ἰσπανοὶ ἐν Ἀμερικῇ οὐ μόνον ἀπεδέξαντο τὴν χρῆσιν τοῦ καπνοῦ, ἀλλὰ καὶ ἀπέστειλαν κατὰ τὸ 1518 σπόρους τοῦ φυτοῦ τούτου εἰς τὴν Ἰσπανίαν, ὅπου ἔτυχεν ἐπιμελοῦς καλλιέργειας. Μετ' ὀλίγον μετεδόθη τὸ νέον φυτὸν εἰς τὴν Πορτογαλίαν, καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἐντεῦθεν εἰς τὰ λοιπὰ κράτη τῆς Εὐρώπης, πλὴν τῆς Ἀγγλίας, ὅπου εἰσῆχθη ὑπὸ τοῦ θαλασσοπόρου Φραγκίσκου Δράκη ἐκ τῆς Βρασιλίας τὸ 1585, καὶ τῆς Τουρκίας, ἣτις ὀφείλει εἰς τὴν ἀγγλίαν τὴν εἰσαγωγὴν αὐτοῦ τὸ 1600 ἢ τὸ 1604.

Εἰς τὸν καπνὸν κατ' ἀρχὰς ἀπεδόθησαν παρὰ τινων μὲν θαυμαστικαὶ ἰδιότητες, παρ' ἄλλων δὲ δηλητηριώδεις. Ἐπὶ τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ἰδέᾳ ἐπὶ Ἰακώβου βασιλέως τῆς Ἀγγλίας (1063—1625) ἀπηγορεύθη τὸ φυτὸν τοῦτο· ἐν Τουρκίᾳ ὑπὸ Ἀμουράτ Δ' (1623—1640)· ἐν Ρωσίᾳ, ὑπὸ Μιχαὴλ Γ' (1623—1645). Ὁ Οὐρβανὸς Πάπας Η' (1623—1644) ἐδείχθη δυσμενὴς ἐπίσης πρὸς τὸν καπνόν, ἀλλ' ἕνεκα αἰτίας τοιαύτης. Τῷντι εἰς τὴν ἀμερικανικὴν χρῆσιν τοῦ καπνίσματος, οἱ Εὐρωπαῖοι προσέθηκαν καὶ τὴν τῆς κόνεως, τῆς λεγομένης ταμβάκου. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ταμβάκος δὲν ἐπωλεῖτο τότε εἰς τὴν ἀγοράν, ἕκαστος ἐραστὴς παρεσκεύαζεν αὐτὸν κατ' ἰδίαν, καὶ διὰ τὰ ἔχη αὐτὸν πρόσφατον, ἡτοιμάζε τὴν ἥτις εἶχεν ἀνάγκην ποσότητα. Ὅθεν οἱ ταμβακισταὶ ἐπενόησαν μύλους ἱκανῶς μικροὺς, φερόμενους ἐν τοῖς θηλακίοις αὐτῶν. Οἱ μύλοι ὅμως οὗτοι δὲν ἀπετέλουν εὐάρεστον ρυθμόν· καὶ ἐὰν φαντασθῶμεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἀριθμὸν τινὰ τῶν μυλοφόρων τούτων, δυνάμεθα νὰ συμπεράνωμεν ὁποία δύσχος συναυλία ἤθελον ἀποτελεῖσθαι, καὶ ὁποία διατάραξις τῆς θείας λειτουργίας ἦθελε γίνεσθαι ἐκ τῆς περιστροφῆς τῶν

ἐν τοῖς θηλακίοις μύλων! Ἐνεκα τούτου λοιπὸν δ' ἐπαρχίης, ἀπηγορεύσεως δι' ἐπιτιμίου τοὺς ποιοῦντας χρῆσιν τοῦ ταμβάκου πιστοῦς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις.

Ἐν ἡττονί δὲ χρόνῳ τῶν ἑκατὸν πενήτηκοντα ἐτῶν εἰσεχώρησεν ὁ καπνὸς οὐχὶ μόνον ἐν Εὐρώπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν Ἀσίᾳ, καὶ ἐν Ἀφρικῇ μέχρι τῆς Ὠκεανίας, ἐπὶ τοσούτων, ὥστε οὐδὲν φυτὸν κατέστη ἀντικείμενον τοσούτῳ ἐκτεταμένης καλλιέργειας. *Παυσανίας.*

ΠΟΙΚΙΛΑ

* * Ἡ διώρυξ τοῦ Σουέζ ἔχει μῆκος 102 μιλίων, ἡ δὲ πόλις τοῦ Σουέζ πληθυσμὸν 15.000 ψυχῶν, ἀποτελουμένων ἐξ Αἰγυπτίων, Τούρκων, Ἀράβων, Περσῶν, Ἀβυσσινίων, Ἀφρικανῶν, Ἑλλήνων, Ἰταλῶν, Γερμανῶν, Γάλλων καὶ Ἀγγλων.

* * Οἱ κάτοικοι τῶν Ἡν. Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς ἀνέρχονται κατὰ τὴν τελευταίαν ἀπογραφὴν εἰς 98,565,778 κατοικοῦντες ἐπὶ ἐκτάσεως 3.572,482 μιλίων.

* * Τὸ ταχυδρομικὸν σύστημα ἐν Σινικῇ ἤρξατο τῇ 1 Ἰουνίου τοῦ ἐνεστώτος ἔτους. Ἐν μόνον ταχυδρομεῖον μέχρι τοῦδε ἀποστέλλεται ἀπὸ Τιεντσίν εἰς τὸ Πεκίνον.

* * Κατὰ τὴν ἀρτίως δημοσιευθεῖσαν στατιστὴν ὁ πληθυσμὸς τοῦ κόσμου ἀνέρχεται εἰς 1,424,046,600, ἐκ τούτων μὴ χριστιανοὶ εἰσὶν 1,033,505,000· ὥστε τὸ σύνολον τῶν χριστιανῶν ἀνέρχεται εἰς 390,541,600. Ἐκ τούτων 77,958,000 ἀνήκουσιν εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐκκλησίαν καὶ 190,315,000 εἰς τὴν ῥωμαϊκὴν, οἱ λοιποὶ 115,218,000 εἰσὶ διαμαρτυρόμενοι.

* * Αἱ τράπεζαι τῆς ἀποταμιεύσεως ἐν Γαλλίᾳ εἶχον τῇ 31 Δεκ. 1877, καταθέσεις ἀνερχομένας εἰς 769,000,000 φρ. ἀνήκουσαι εἰς 2,863,283 καταθέτας, ἕκαστος τῶν ὁποίων εἶχεν, ἐπομένως, κατὰ μέσον ὅρον δικαίωμα ἐκ 300 φρ. Ἐκ τῶν καταθετῶν 108,354 ἦσαν κοινοὶ ἐργάται, 49,684 ὑπηρεταί, 17,265 ὑπάλληλοι, 8,397 στρατιῶται ἢ ναῦται, 109,462 ἀνήκοντες εἰς διάφορα ἐπαγγέλματα, 156,537 ἦσαν ἀνήλικες κλπ.

Αἶνιγμα Α'.

Σὺ μήπως θέλεις τόνομα νὰ σ' εἰπω καὶ ποῦ κεῖμαι;
Σὺ μὴ δὲν θέλεις; ... πλὴν ἐγὼ δις ἤδη σοὶ τὸ εἶπον.
Εἰς τὸ Αἰγαῖον πέλαγος θά μ' εὕρῃς, νῆσος εἶμαι.
Καὶ σκέλιζε νὰ μὲ ἴδῃς· εἰς τὸν παρόντα τύπον.
Ἄν δὲ ἀναγραμμάτισιν ποιήσης τῶν στοιχείων.
Κ' ἐκ τῶν τεσσάρων, φίλε μου, τὰ τρία μόνον λάβεις,
Δὲν θὰ ἴδῃς τι μέγιστον· ἀτρόμητον θηρίον,
Μικρὸν πλὴν ζωὸν πρόξενον ἀποτροφῆς καὶ βλάβης.
Ἄν δὲ τὰ δύο πρῶτά μου, ... ἐνταῦθα θ' ἀπαντήσης.
Τὸ ζωὸν τὸ παχύτερον ποῦ ἔκαμεν ἡ φύσις.
Κι' ἂν τέλος ἐκ τοῦ ὅλου μου ἀφέλῃς ἐν στοιχείῳ,
Σὺ, φίλε μου, κατὰγεις θὰ ἴδῃς ἀπὸ ποῖον. Δ. Ρ.

ΓΡΙΦΟΣ 1.

Καὶ ἄλλος χρόνος πέρασε καὶ ἄλλος χρόνος πάει,

τ

ι

ς

ε!

η

υ

φ...

Δ. Ρ.